సతీష్ కుమార్ యశస్వి

కవిత్వం

తెల్లకాగితం

ది ఫౌండేషన్ ఆఫ్ తెలుగు లిటరేచర్

అక్షరాలు నేర్పిన అమ్మకు..

అక్షరాన్ని చేసిన కొప్పర్తి మాస్టారుకు..

అక్షరసేద్యం చేస్తున్న మిత్రులకు..

ఆస్వాదించనున్న మీకు..

నైవేద్యంగా

మహత్తర జీవిత కాంక్ష

పుస్తకాలు మీ జీవితాన్ని సుఖమయం చేస్తాయి. భావాల ఉద్రేకాల, సంఘటనల, భయంకర గందరగోళంలో నుంచి బయటపడేందుకు అవి మీకు స్నేహపూరితమైన ఆలంబన ఇస్తాయి. మిమ్మల్ని మీరు గౌరవించుకోవడం, పరులను గౌరవించడం నేర్పుతాయి. హృదయాన్ని, మేధను; మనిషిపట్ల, ప్రపంచం పట్ల ప్రేమతో నింపివేస్తాయి. మనుషుల్లో మీరు చూడని దాన్ని, ఎదుటివాడు చెప్పడానికి ఇష్టపడనిదాన్ని పుస్తకాలు మీకు చెబుతాయి. సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, స్వాభావిక, ప్రాకృతిక తదితర కారణాల చేత మనిషి సతతం నిక్షిప్తం చేసుకున్న వైరుధ్యాలను బహిర్గతం చేస్తాయి. ఎందుచేతనైనా గానీ, వారు పోషించే అల్పత్వాలను పరిహసిస్తాయి. అలాగే సర్వశ్రేష్ఠతనూ ప్రస్తుతిస్తాయి.

మానవుడి సర్వకాల సర్వావస్థలనూ చిత్రణ చేసినవి పుస్తకాలే. సారంలో ప్రపంచ మానవులందరి బాధలూ ఒక్కటే. మనిషిపై ఆధిపత్య శక్తులు చేసే దోపిడీని, చూపే వివక్షనూ మానవ ప్రేమికులు అన్నికాలాల్లోనూ అడ్డుకుంటూనే ఉన్నారు.

వారి గురించి తెలుసుకోవడమంటే మానవుడి శ్రేష్ఠమైన గౌరవం గురించి తెలుసుకోవడమే. ఒక మనిషితో ఏళ్ల తరబడి సాహచర్యం చేసినా అతడి లేదా ఆమె గురించి పాక్షికంగా మాత్రమే తెలుసుకోగలరు. అదే సమగ్రంగా చిత్రించిన ఒక మంచిపుస్తకం ... మనిషి జీవితాన్ని అన్ని కోణాల్లో మీకు చెబుతుంది. పుస్తకాలను చదవడమంటే జీవితాన్ని చదవడమే. చరిత్రను చదవడం, సంస్కృతిని అర్థంచేసుకోవడమే.

మహాభారత, రామాయణ గ్రంథాలు, గాథలు భారత సంస్కృతి పై చూపుతున్న ప్రభావం విస్మరించరానిది. వేల ఏళ్లుగా గడచి వస్తున్న చరిత్రనూ, సంస్కృతిని మీరు అర్థం చేసుకోవాలంటే పుస్తకాలకు మించిన సాధనాలు లేవు.

మరో మాట.. వాస్తవ జీవితాన్ని మాత్రమే తెలియజేసి అంతటితో తనపని అయిపోయిందని ఊరుకోదు సాహిత్యం. జీవితం ఇప్పుడున్న స్థితికంటే ఒకడుగు ముందుకెయ్యాలంటే ఏం చెయ్యాలో కూడా సూచిస్తుంది. కనీసం ఆరకమైన ఆలోచననైనా మీలో రేకెత్తిస్తుంది. అడుగడుగునా జీవితం పై విరక్తి పుట్టడానికి గల కారణాలను విశ్లేషిస్తూనే.. వైరాగ్యాన్ని పోగొట్టి జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకోగలమన్న ఆశను, తపనను కలిగిస్తుంది.

మహత్తర జీవిత కాంక్షను కలిగించేది సాహిత్యం ఒక్కటే.. **"ది ఫౌండేషన్ ఆఫ్ తెలుగు లిటరేచర్"**

తెల్లకాగితం: అనుభూతి కవిత్వం

రచన : సతీష్ కుమార్; కలం పేరు: "యశస్వి" ప్రచురణ: 20.12.2012. ప్రతులు : 500 వెల: 110/-

ముఖపత్రం; మొదటి పేజీ: పి.ఎస్.చారి గీతల్లో.. రవి శంకర్ తలంపుతో

కూర్పు: ఎమ్.ఎస్. ఆఫీస్ లో.. ప్రభుత్వం తాజాగా విడుదల చేసిన యూనికోడ్ ఖతుల ద్వారా

(కవి *www.blaagu.com/sateesh* లో మిత్రులతో పంచుకున్న కవితల్లోంచి ఎన్నుకుని)

సమర్పణ, © హక్కులు: ది ఫౌండేషన్ ఆఫ్ తెలుగు లిటరేచర్, 11-3-357/20, శ్రీనివాస్ నగర్, పార్సీగుట్ట, సికిందరాబాద్.

ముద్రణ: రెయిన్ బో ప్రింట్ పాక్ మల్టీకలర్ ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్; అమీర్ పేట్, హైదరాబాద్. మెయిల్: rainbowprint1@gmail.com

తోడ్పాటు: శ్రీ మానుకొండ నాగేశ్వర రావు, శ్రీకాంత్ అడ్డాల, మారసాని విజయ్ బాబు, రెయిన్ బో -కె. నరేంద్ర గార్లు

ముందు చూసిన వారు: ఎర్రాప్రగడ రామ్మూర్తి మాస్టారు, శ్రీ ఆర్వీ రామారావు, కవిసంగమం; తెలుగువెలుగు సహచరులు, బ్లాగ్మిత్రులు

ప్రోత్సహించిన వారు: సర్వశ్రీ శంకరనారాయణ, వాసిరెడ్డి నవీన్, జాస్తి విష్ణు చైతన్య, సన్నిధానం శర్మ, జావేద్, మెచ్చిన మిత్రులందరూ

ప్రతులకు: (అమ్మ వద్ద:) గిరిజావతి, శ్రీనిలయం, 1-21-5/ఎ, శ్రీద్వారకానగర్ కాలనీ, కడకట్ల, తాడేపల్లిగూడెం- 534101,

ఫోను నెంబర్లు : 08818 221596, 93916 10854, 800 800 1942, మెయిల్: *shriyasaswi@gmail.com*

ఇదీ ౭౭ నా.. ౧౨౩౪ ...

అ తెల్లకాగితం | ఆ కవిత్వం నా కళ్లజోడు | ఇ ఓ కల జారిపోయింది.. | ఈ ఆమె నా.. | ఉ పేపరుతో నాన్న.. | ఊ చావు వార్త చదవాలని లేదు

ఋ నువ్వే.. నాగురువంటే.. | ౠ సాగిపో.. | ఌ బొమ్మరాళ్ళు | ౡ నేస్తం... | ఎ చిన్నినాన్నా! | ఏ ఏదో కారణం.. | ఐ కవిని చూశాకా..

ఒ నిను చేరాలనే.. | ఓ నిను చేరాలంతే.. | ఔ చార్మినార్ చెంపన.. | అం మాటొకటి చెప్పిపోనీ.. | అః తుహినం తుడు

క అలాగే.. అలాగే...... | ఖ అందమా!! నువ్వెవరు ?.. | గ No worries!!! | ఘ ఇంకేం కావాలి! | ఙ ఇదేం న్యాయం దేవుడా ?..

చ ఉప్పధనం | ఛ పదాల తోట దడి | ౘ భయ్యా! Diversity ఎక్కడ! | జ గుల్ మకాయీ! | ౙ ఇదికదా జీవితం.. | ఝ రాయడం అసంకల్పితం | ఞ ఏదో కాంతి నాలో..

ట ఒక దీపావళి వేళ... | ఠ నాణెం గాల్లోకి ఎగురుతుంది | డ హాయి చెయ్యి | ఢ ఆధునిక స్వేచ్ఛ | ణ విషాదానికి ఓదార్పు

త భావోద్వేగం.. | థ నివేదన | ద వరదై పారుతా.. | ధ ఓ రైలు ప్రయాణం.. | న చతుర్థచంద్రోదయం

ప మంచి బహుమతి | ఫ వెలుగు చూద్దాం | బ కొన్ని tellగు మాటలు | భ నాతో.. ఆడవా!! | మ మేలుతలపు

య ప్రేమకు మచ్చ నీ ఊసు | ర ఉడతా!!నీకూ నాకూ తేడా.. | ఱ పిచ్చుకా! ఓ పిచ్చుకా!! | ల నల్కిస్ నల్కిస్ ..! | ళ ఓ సరదా దండకం.. సీరియస్ గా..

వ కొన్ని మెరుస్తుంటాయ్.. | శ ఈ క్షణం ఇలా ఆగి పోనీ.. | ష నాకే గనక చేతనైతే..

స అక్షరాన్ని నేనక్షరాన్ని.... | హ అడ్డాలబ్బాయ్! నీతో కలసిఉన్నప్పుడు.. | క్ష చివరిపేజీ.

తెల్లకాగితం

సతీష్ కుమార్
యలమర్తి

తెల్లకాగితం

మనిషన్నాకా ఏవో కొన్ని అక్షరాలు
తనవై ఉంటాయి
పేరో.. ఊరో.. తనవారో..కానివారో అక్షరాలే..
పలుకుతాయ్, పలకరిస్తాయ్,
పలవరిస్తాయ్, పులకరిస్తాయ్
పగలబడీ నవ్వుతాయ్
అలవాటైన కొద్దీ ప్రతీదీ నాతో చేరిపోతుంది
నాకు ప్రతీకగా మారిపోతుంది.
నాకు నచ్చని 'నా'ని పుచ్చుకుని నడవలేను
పచ్చ పొడిపించుకుని తిరగలేను
పలికిన ప్రతీమాటా నాది మాత్రమే ఐనప్పుడు
నీ మాట నోటరాక.. నేను రాయైపోతాను
నాకు నేనే పరాయై పోతాను
నాది నీదైనప్పుడే నిజంగా నేను మనిషినౌతాను

'నా'ని వదిలించుకోవాలనో... నన్ను నీలో నిలుపుకోవాలనో
నావైనవన్నీ నీకు పంచేస్తున్నా
నా మెడలు వంచి నీవి చేసి నీకు ఇచ్చేస్తున్నా
నాది నీదైనప్పుడు నేను నీవైనట్లే
అందుకో నన్ను.. నీ ప్రపంచంలోకి కవిత్వమై వస్తున్నా
నీ సాక్షిగా నన్ను నేను పోగొట్టుకోవాలి
నా పేరూ ఊరూ చెరిపేసుకోవాలి
అక్షరాలను ఆవహించుకున్న నన్ను చదివించుకుని
మనసును తెల్లకాగితం చేసుకోవాలి
నేనే నీ సొంతమైనప్పుడు మనమధ్య
అక్షరాలు అనుభూతుల్ని మాత్రమే మిగల్చాలి
అక్షరాలు మనలోనికి కలిగి స్వచ్ఛమైన తెల్లకాగితం మిగలాలి
కవిత్వం మన అంతరాంతరాళాల్లోకి ఇంకి..
లోకమంతా తెల్లకాగితమవ్వాలి
(కొప్పర్తి మాస్టారూ!!.. మీ బాటన...)

తెల్లకాగితం

సతీష్ కుమార్ యలశెట్టి

కవిత్వం నా కళ్ళజోడు

అది నా చెంత లేకపోతే అంతా మసక మసక
నింగి..నీరు నీలాలు కలసే చోటున సౌందర్యం బదులు
నెత్తుటి చుక్కలచారల..బీభత్సం
నా ముందున్న మనిషి వెంటాడే నీడై..
నను అభద్రతా భావనలోకి నెట్టుతాడు
అలికిన అక్షరాలు రెటీనా నంటినట్టు నాకంటికి
నలకలై నకలై ఎంత నలిపినా అడ్డంగానే కనిపిస్తాడు
ఎదుటి వారంతా సాటివారు-తోటివారులా కాక
బోటిముద్దల్లా అగుపిస్తారు
ఒక నవ్వే నవ్వితే అదే తిరిగి అందేదేమో..
నొసలు ముడుచుకుని పెదాలు సాగదీస్తే.. ఈ వ్యక్తీకరణ
సభామర్యాదకు ఆమడ దూరమని
నాభావంతో ఇమడక అంతదూరమూ జారిపోతారు..

వారు మరుగయ్యాకా.. నా ముందు ఓ జారుడు పదార్థమున్నట్టూ
అది వారిని వెనక్కి తేలేని బర్ముడా త్రికోణంలో కూరేసినట్టూ..
అనుకుని అడుగైనా కదపకుండా
ప్రశ్నార్థకం నవ్వుతో నిలబడి ఉంటాను
ఎవరైనా ఏదైనా చూపిస్తే అది కళ్ళ డాక్టరు పరీక్షకోసం గలిబిలి
చేసిన అక్షరాలేమోనని ప్రహేళికను నింపే పిల్లాడిలా
లోగుట్టును రట్టు చేద్దామని విఫలయత్నం చేస్తాను
ఎట్లా చూసినా నా కంటికి కలకే ..
పుసుగు పట్టిన కళ్ళతో చూసే వాడికి లోకం అంతా కంటకింపే
మారిన మార్పుని ఆకళించుకోలేని మనిషిని కదా!
అన్నీ తెలుసనుకుని ఏమీ తెలియకుండా ఉండలేక
అప్పుడప్పుడు కవిత్వం కళ్ళజోడుతో లోకాన్ని చూస్తాను..
ఇప్పుడంతా.. నాకు తెల్లకాగితం.. కింద మాత్రం నా సంతకం.

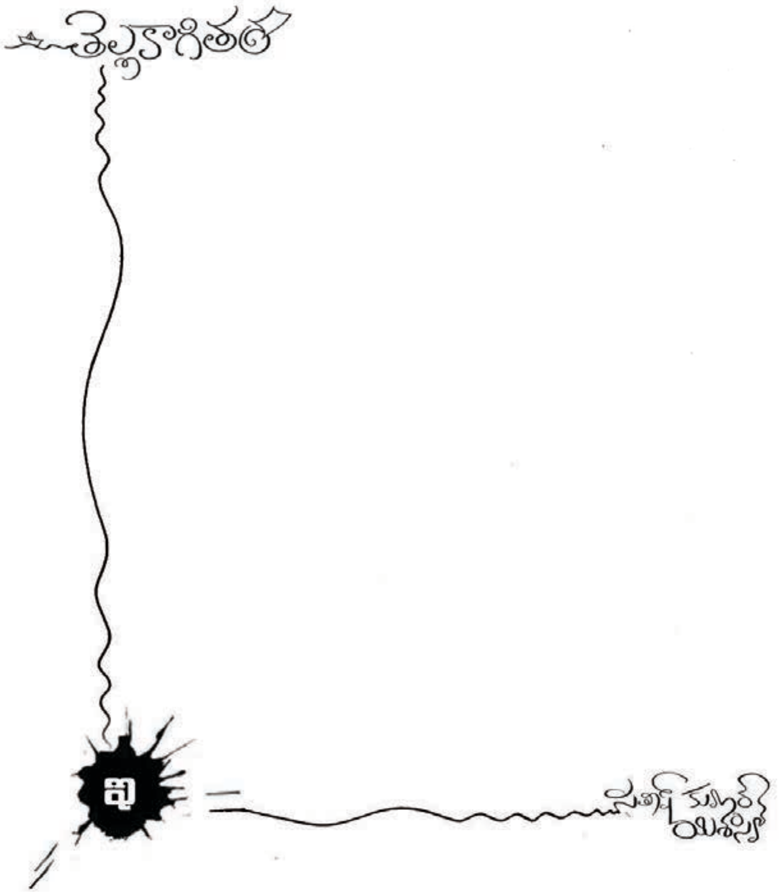
తెల్లకాగితం
సతీష్ కుమార్ యశస్వి

ఓ కల జారిపోయింది

ఆకాశం కాన్వాస్ పై
కాలం కుంచె నేల ముంచి జార్చిన చుక్కలా
సుమనోభిరామంగా ఎదిగిన పచ్చదనాల చెట్టుండేది
అది ఓ రాత్రి వేళ కలల్లోంచి జారిపోయింది.

గుండె పగిలిన చప్పుళ్ళు తోటంతా..
పూలూ పళ్లూ చివుర్లూ చెట్టు నాశ్రయించిన పక్షులూ
మొదలు కుదేలైన వేళ్లూ బొట్టు-బొట్టూ రాల్చాయి.

తరలి వచ్చిన గూటి పక్షుల బిక్క చూపులు
నేల వాలి తోట గుండెను చూసేటి తోటి మొక్కలు
తవ్వి తీసినట్టు ఉబికి వచ్చే కన్నీటి చుక్కలు

ఇప్పుడిక కిలకిలలు లేవు మౌన రోదనలు తప్ప
అకాల వానకి కొమ్మారెమ్మా విలవిల లాడాయి.
పట్టపగలు చీకట్లు పరచుకున్నాయి..
ఆకాశం చెమ్మగిల్లింది

నింగిని నేలను కుదిపే ఓ పిడుగుపాటు
ఎప్పుడు రాలిందో ఉల్క చెట్టుని ఎందుకు తాకిందో
బెరడు లాంటి నిబ్బరంతో కాలం ఎలా ఓర్చిందో
నిలబడ్డ నేల నుండి నింగివైపు చూస్తూ
నీడనిచ్చి తోడునిచ్చే పచ్చదనం ఒకనాటి వేడుక
ఇప్పుడది మిగిలింది కన్నీటి జాడగా
జీవితాన్ని కదిలే బొమ్మల్లా అందించే కథ ముగిసింది
వెలుగునీడల తోడుగా ఆడే ఆట కలలా చెదిరింది
అంటుకట్టిన తెలుగు పాట పల్లవంతో ఆగింది

ఆ చెట్టే ఓ చిత్తరువై జ్ఞాపకంగా మిగిలాక
ప్రతి మొక్కా చెట్టై ఎదగటమే
ఆశయాల అంచులు దాటే పచ్చదనాన్ని
తెలుగు తోటలో పెంపొందించడమే
ఆకాశం ఆశించే హృద్యమైన నివాళి

(ఈటీవి ఎమ్.డి. సుమన్ గారి స్మృతిలో..)

తెల్లకాగితం

ఈ

సతీష్ కుమార్ యనమండ్ర

ఆమె నా..

నే పుట్టినప్పుడే.. ఆమెకు పాతికేళ్ళు వచ్చాయి
మేము మేమే కానీ మేమిరువురమూ ఒక్కరమే
నా ఏడుపు ఘోష వేరు.. ఆమె లాలించే భాష వేరు
నేను నేర్చిందేం లేకున్నా.. నేర్పిస్తూ అలవలేదు ఆమెన్నడూ
నేను ఏడ్చినా, పక్క తడిపినా మాయమయ్యేవి ఆ రూపాలు
అవి నా చుట్టూ నించొన్న బుగ్గల్లాగే భూతాలు
పరిగెత్తుకొచ్చి.. పొదివిపట్టి లాలనలో ఆమె
ఆ చేతుల్లో వొదిగినపుడు ఒప్పులకుప్పను నేనే
చీకడం నడవడం నేర్చానేనపుడు..
ఆమెతో అనుబంధపు వయసు రెండేళ్ళూ
ఒకరికొకరం అర్థమవుతున్న తరుణంలో.. నేనే ఆమె సర్వస్వం
ఆమెకు ఇంకేమీ అక్కర్లే ఈలోకంలో
నడవబోతూ పడిపోతున్నా మరి..
తెలిసిందిగా తను నాతోనే ఉందని
తగిలేదెబ్బల భయం లేదిక

మాటలే ఒకరివి ఒకరికి అలవాటు కాలేదింకా
అవసరాలు మాత్రం అవగతమౌతున్నాయ్.
ఇప్పుడేమో నేనింక పక్షిలాగ తిరగగలను
రెండు దాటి మూడొచ్చి మాటలొచ్చి ఆటలొచ్చి
బడి అనే కొత్తలోకపు చదువుల జీవితం నన్ను మార్చి
తయారు చేసేది నన్ను పాలనురుగు తార లాగ
వచ్చాకా బడినుండి గంటైనా ఉతకాలి చాకి మురికి వదిలేలా
ఒళ్ళంతా తోమి నిమిరి దెబ్బ కట్టు కట్టాలి
ఆమె నా రేవు తీరం నా మనసే నావ చుక్కాని
నాకింకా గుర్తే నాలుగేళ్ళ వయసప్పుడు
ఎవరి చొక్కా చించానో .. ఇంటి మీద గొడవకొస్తే
మాట ఎవరు పడ్డారో ఆటల్లో ఆలస్యం
ఇంటి బాట నడచినప్పుడు
ఎదురుచూపు గుమ్మానిది బెదురుచూపు ఆమెది.
కళ్ళారా కానరాగా చేతుల్లో చేరగా

తెల్లకాగితం

సతీష్ కుమార్ యనమండ్ర

అందించిన కౌగిలింత నేను గాల్లోకి తేలినంత
కలిసి చేసిన గైహికాల్లో, ఆటల్లో చెదిరిన ఇంటిపనిలో
చెరగని చిరునవ్వు వెనక.. అబద్ధాల అలక వెనుక
రెట్టించిన శ్రమ తనది.. కొలవలేనితనం నాది
కాలంతో పాటు నా కౌమారం కలిగింది
ఆమేం చెప్పినా వినని అహం కలిగింది
అనుబంధాల ఉన్నతి కానని అల్పత్వం పెరిగింది
గడచిన కొద్దీ ఆమె వడిలింది నా ఈడు మరి వంగనంది
నా మంచే ఆశించి చదవమనేది చెంత చేరి
పెడచెవిన పెట్టా.. అప్పట్లో మరెందరో 'ఆమె'లు నాతో
అందులోన ఒకరిని కోరుకున్నా తోడుగా
మమత లేని లోకంలో నా వలపుల తలపులు
మారిపోయా మరికాస్త ఆమె నేర్పని విద్యలతో
హత్తుకోవాలని ఆమె ఆశ.. తప్పుకు తిరగాలని చూశా
చూశా ఆమెను చీదరగా.. హేయంగా
ఎప్పటిలా ఎదురుచూపుతో ఆమె గుమ్మంలో ఆత్రంగా

ఇంటిపట్టు ఉండకుండా చిల్లరగా తిరుగుతుంటే
తిట్టాలని తనకున్నా ఒక్క మాట అనలేదే!
ఎప్పటికైనా మారక పోడనే ఆశ తనకు చావలేదే!
నాకేమి లెక్క!! ఎపుడో నేనెదిగిపోయా
నాది కాని లోకంలో నేనేమో ఒదిగిపోయా
నాకూ తనకీ నడుమ ఒరుసుకునే ఓ నది ఉంది
వదిలేశా ఆమెనిపుడు.. ఎదిగేందుకు నాకొక పని ఉంది.
చిన్నగా నేనున్నప్పుడు తన అహమహమిక చంపుకుంది
పట్టింపులు లేవు నాకు నాలక్ష్యం నాకుంది
ఊరు నాది మారింది నేను తనతో ఉండరాక
ముసలిదైన మనిషి మీద అణుమాత్రం జాలిలేదు
నా అవసరమిపుడే తనకున్నా నే దొరకనంత దూరాన
అంగడి వేలంపాటలో పడివున్న చెడ్డవాడ్ని
ఒకటో రెండో ఏళ్ళల్లో ఒకటి రెండయ్యే ఇంటివాడ్ని
అప్పుడేమీ ఉండదుగా ఈ మాత్రపు ఝుంఝూటం
నేనేమో కొడుకుని.. ఆమె నా కన్నతల్లి

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=1518

* * *